UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Jncipiens ab Anno Redemptoris DCC.XIV. perducitur vsq[ue] ad Annum DCCC.XLII. quo & orta hoc sæculo in Oriente, debellata est penitus Iconoclastia; vt planè qui Tomum hunc Panopliam dixerit aduersus impios Iconoclastas, veritatis scopum attinget, Continet annos C.XXVIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 805. Leonis Pap. III. Annus 10. Caroli Magni 5. Nicephori 4. Impp.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15233

Visual Library

tra ipſum Oderannum. Verùm de ipſius Albini ætate maximæ inſurgunt difficultates, quandoquidem ſi ipſe idem eſt, de quo Beda meminit, planè centenariam ætatem longè exceſſiſſe dicendum eſſet. Quamobrem illud potiùs aſſeruerim, aut illum Albinum cuius meminit Beda alium omninò diuerſum eſſe ab eo qui vixit ſub Carolo Magno, eiuſque hunc poſteriorem fortaſsè fuiſſe diſcipulum, aut certè fatendum, non omnia quæ tribuuntur Albino eius eſſe. Nos autem bona fide quæ accepimus cuſa illa damus.

IESV CHRISTI
Annus 805.

LEONIS PAP. III. Annus 10. CAROLI MAGNI 5. NICEPHORI 4. IMPP.

I. NICEPHORVS TRIBVTVM SPONDET PRINCIPI SARRACENOR.

CHRISTI annus octingenteſimus quintus, decimatertiâ Indictione inchoatur, *quo Princeps Sarracenorũ Aaron aduerſus Nicephorum Imperatorem duxit exercitum trecentorum millium armatorum, cùm Nicephorus videns ſe illi reſiſtere minimè poſſe, legationem pacis ad eum miſit, nimirùm Metropolitanum Synnadorum, & Petrum Egumenum Gylei, & Gregorium Oeconomum, qui nomine Imperatoris pacti ſunt dare illi tributum annuum tricenorum millium numiſmatum, & tria millia numiſmata in tributum capitis Imperatoris, & tria filij eius. Acquieſcens itaq; conditionibus his Princeps Sarracenorum: vbi ab Imperatore Romanorum tributum exegit, rediit ad ſuos.* hæc ex Theophane.

II. CAROLVS CAGAN. REGEM SVSCIPIT, ET DVC. SCLAVORVM PERIMIT.

De rebus Occidentalibus Imperij anni huius hæc reddunt Annales Francorum. *Non multò poſt Caganus Princeps Hunnorum* ſiue Auarum *propter calamitatem populi ſui Imperatorem Carolum adiit, poſtulans ſibi locum dari ad habitandum Sabariam & Carnũtum, quia propter infeſtationem Sclauorum, qui Behemanni vocantur, in priſtinis ſedibus eſſe non poterant (illi enim omnem terram Hunnorum depopulãtes Lichonem tunc Ducẽ habuerunt) hunc Imperator benignè (erat enim Caganus Chriſtianus, nomine Theodorus) ſuſcepit, & precibus eius annuens, muneribus donatum redire permiſit, qui rediens ad populum ſuum, paruo tempore tranſacto, diem ſuum obiit. Et miſit Caganus ſucceſſor eius vnum de Optimatibus ſuis, petens ſibi honorem antiquum quem Caganus apud Hunnos habere ſolebat, cuius precibus Imperator aſſenſum præbuit, & ſummam totius Regni iuxta priſcum eorum ritum habere præcepit. Eodem anno miſit exercitum ſuum cum filio ſuo Carolo in terram Sclauorum qui Behemãni vocantur, qui omnem illorum patriam depopulatus, Ducem eorum nomine Lichonem occidit.* ita planè Chriſtianiſsimo Principi de Eccleſia iugiter benemerenti omnia dexterè contigiſſe videmus, vt dum ipſe de Eccleſia laborat, Deus pro ipſo pugnet.

III. Subijciunt his ijdem Annales de venatione Caroli Imperatoris in loco qui dicitur Kamp. Sed quæ acciderint eidem Imperatori, venationi operam danti, habentur in rebus mirificè geſtis S. Gudilę his verbis enarrata[a]: *Vt Eccleſiarum amator ſemper extitit, defenſorq; ſtrenuus in cunctis deuotiſſimus eamdem Villam Morſellenſem ſacræ virginis teſtamentis donauit legalibus & prædictum prædiolum Kamp, vnde arbor aduenerat, ſub pluribus & idoneis tradidit teſtibus, vt ei loco tota Villa deinceps ſubiecta maneret.* & poſt alia, hæc de venatione eiuſdem ſubijcit auctor: *Poſt hæc memoratus Imperator & Rex Carolus venationi, pro more, deditus, locis vicinis venationi aptis exturbabat rabidas feras à ſuis ſaltibus, inter quas miræ magnitudinis vrſum inſequitur, qui iam multo ſpacio victus, cùm nullum eſſet effugium, vndique campis latè patentibus, ac mortem imminentem, iam iamq; capiendus, crebris differret flexibus: propere curſu recto remeat Morſellam, & in S. Saluatoris irrumpit Eccleſiam, vbi tum res contigit, quàm faciliùs ſit admirari quàm eloqui. Nam Deus, qui (vt ſcriptum eſt[b]) homines ſaluat & iumenta, beſtialem quodammodò vrſi ſenſum permutauit, rationemq; quamdam intelligendi in eo formauit. Erat namq; cernere prope lipſana ſacræ virginis eum ſe inferre, & ſub tanta protectione à ſtrepitu inſequentium eum ſeruorum procumbere; deinde oblitum feritatis ſuæ, flexâ ceruice, ſubmiſſoq; humiliter capite, ſanctimonialiũ aduenientium veſtigia lambere, ac more laſciuientium catulorum*

[a] Apud Surium die 8. Ian. tom. 1.

DE VRSO IN VENATIONE CAROLI AD ECCLESIAM CONFVGIENTE.

[b] Pſal. 35

omnibus blandiri, & hac ipſa ſatis indicare, ſe fuiſſe defenſum patrocinio famulæ Dei, cumq; deinceps paratum eſſe ſeruire ſibi [illegible]. Quod vbi nunciatum eſt Regi cum ſuis, rem, quæ ab [illegible] agebatur, intellexit, Deiq; magnalia in virgine ſua [illegible] ſine ſuſſtem quidem vrſi læſione, ſed non ſine [illegible] admiratione, iam verò vrſus è ſilueſtri cœpit eſſe domeſticus, & [illegible] apud eiuſdem loci ſanctimoniales non aliter [illegible] ab illa iuſſus eſſet. hactenus de his ibi.

IV. Hoc anno depreſſum valdè fuiſſe Regnum Merciorum in Britannia, qui proſequuti ſunt res Anglorum [illegible] iſtis præmiſſis[c]: *Bulredus accepta Ethelſwida [illegible] Artulſi filij Egberti, aſſinitate eius & [illegible] hoſtium depredationes conſolatus eſt, ſed poſtea [illegible] do anno, ab eiſdem patria deturbatus, Romam [illegible] ſcholam Anglorum, in Eccleſia S. Mariæ tumulatus eſt. Vxor eius quidem in patria reſidens poſtea vitam [illegible] extremam ſortem incurrit. Tunc Regnum à Danis [illegible] pho Burredi miniſtro traditum, & vt vltra placitum [illegible] ramento firmatum, poſt paucos annos [illegible] miſit. Ita Principatus Merciorum, qui per [illegible] ſubitò effloruit, tunc per [illegible] omninò emarcuit anno Dominicæ incarnationis [illegible] octogeſimo quinto.* hæc auctor.

IESV CHRISTI
Annus 806.

LEONIS PAP. III. Annus 11. CAROLI MAGNI 6. NICEPHORI 5. IMPP.

I. SEQVITVR Chriſti annus octingenteſimus ſextus, Indictionis decimæquartæ, quo menſis Februarij vigeſimaquintâ Taraſius Conſtãtinopolitanus Epiſcopus moritur ſanctitate clarus. Scripſit res ab eo præclare geſtas [illegible] gnatius monachus, qui morienti præſens fuit, & de eius ad Deum tranſitu illa ſcripſit memoria digna.

Poſt plurima certamina, & profundam doctrinæ [illegible] & vitæ honeſtæ puritatem & veræ Fidei confeſſionem, & [illegible] prædiri gregis ad ea quæ ſunt præſtantiora & diuina [illegible] deductionem, & in alendis pauperibus copioſam ſuppeditationem, & aſſiduam ſanctis rebus datam operam, & [illegible] diuturnam moram (viginti enim & duos annos Pontificalem [illegible] cõrauit cathedram) ingruens morbus, & valdè [illegible] afferens, non perſuaſit vt obliuiſceretur perpetui & [illegible] Nam & morbo & ſenio laborans, nequaquam ſatiatur ſacroſancti myſterij celebratione, ſed intenſo amore ad Deum [illegible] morbi nullam ducens rationem, pectore innitens [illegible] quæ ponebatur ante aram diuinam ſancta peragebat, [illegible] delicet, & fidem, & ſapientem in rebus diuinis [illegible] minatum in Deum amorem! Non enim curam gerebat corporis [illegible] cùm rerum diuinarum eum cepiſſet ſatietas, [illegible] terrumperet, ſed laboribus corroboratus, & cum Paulo clamans[d]: Cùm infirmor, tunc potens ſum, acriter vacabat diuinis [illegible].

Inualuit ergo morbus, & eum de cætero ceſſare faciens à diuinorum operatione, ei parauit lectum infirmitatis: quod [illegible] non feciſſet, ante oculos eorum, qui eum nunquam in lecto [illegible] xerat. Tunc fit miraculũ nouum & terribile, quod [illegible] nus, admiratione impleuit & timore, videntes eũ [illegible] & luctantem cum aduerſarijs qui non cadunt ſub aſpectum. Non enim aduerſus[e] carnem & ſanguinem erat certamen, ſed aduerſus principatus, aduerſus poteſtates, aduerſus ſpiritualia [illegible] Tanquam enim verba faciens cum aliquibus, qui eum [illegible] bant, & actæ vitæ rationem ab eo exigebant, ita [illegible] gebat. Quamobrem multis videbatur eſſe [illegible] nem reddere exactionis. Erat verò inſtans [illegible] lij, omnem vitæ maculam eluere, & nullam [illegible] appellari autem lucis participem, & [illegible] riæ expertibus poteſtatibus. Nam quamdiu quidem [illegible] guam ijs quæ audiebat ſenſa aperta explicantem, [illegible] bat, & prompta dabat reſponſa ad ea quæ obijciebantur, [illegible] nullum eorum eſſe ſibi conſcium, quorum eum [illegible] O nulli culpæ aſſinem cum Deo coniunctum! Non poterant [illegible] ligni inimici eum vel parua in re deprehendere [illegible]